

MAZSALACAS

MAZSALACA | SKAŅKALNE | RAMATA | SĒLĪ

NOVADA ZIŅAS

Sveiki, novadnieki!

Ar paceltiem karogiem un svecēm logos mēs sagaidām gada tumšāko laiku pirms Ziemassvētkiem. Paldies visiem, kas piedalījās Latvijas valsts neatkarības proklamēšanas gadadienas pasākumos visā novadā, tādējādi stiprinot ne tikai savu, bet visa novada saikni ar līdzcilvēkiem un savu valsti! Kopā būšana šādos mirkļos rada pārliecību, ka neesam vieni un gada tumšākais laiks tiks pārvarēts bez bēdām. Kaut dienas kļūst pavisam īsas, līdz gada nogalei vēl ļoti daudz kas jāpaveic. Pašvaldībā un tās iestādēs galvenais gada nogales uzdevums ir jaunā budžeta plānošana; jāizsver un jāvērtē prioritātes un iespējas. Gribu aicināt arī aktīvos novadniekus un biedrības izteikt savas vēlmes, domājot par iecerēm un pašvaldības atbalstu nākošajā gadā. Novērtēsim, ja ar ierosinājumiem par nākošā gada budžetu vērsīsieties domē rakstiski, ne vēlāk kā decembra pirmajā nedēļā, un paldies tiem, kas plānošanu jau sākuši!

Tiksimies Adventei veltītajos pasākumos un sagaidīsim Ziemassvētkus kopā!

Mazsalacas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs
Harijs Rokpelnis

MĒNEŠA INTERVIJA

Mazsalacietis uz sarkanā paklāja
7.lpp

HIRTES SKULPTŪRIŅAS ATGRIEZUŠĀS MĀJĀS

Īsi pirms Valsts svētkiem Mazsalacas novada muzejā notika kāda neparasti sirsnīga atkalsatikšanās.

Valtera Hirtes draudzīgajai skulptūru ģimenei, kurā atrodas ap 260 eksponātu, pievienojās seši meistara grebtie tēli no Reiņa un Matīsa Kaudzīšu romāna "Mērnieku laiki". Šīs figūriņas 70. gados bija aizceļojušas ļoti tālu no dzimtās puses - meistars tās bija atdāvinājis kādai radniecei, un visus šos gadus figūriņas mitušas Amerikas Savienotajās Valstīs, Klīvlāndē. Sūtījumu ar dārgo saturu muzejam svinīgi nodeva Mazsalacas Kultūras centra direktore Dace Jurka, kura, savukārt, šo uzdevumu bija saņēmusi no ASV dzīvojošās Solveigas Miežītes. Solveiga minētās figūriņas bija atpirkusi, lai

nosūtītu tās atpakaļ tur, kur tām jāatrodas - Latvijā, Mazsalacas novada muzeja Valtera Hirtes kokgriezumu ekspozīcijā.

Vija Rozenberga, Mazsalacas muzeja direktore:

- Saņemt šādu sūtījumu ir liels prieks un pagodinājums.

Interesanti, ka seši jaunatnācēji - "Mērnieku laiku" figūriņas: Ilze, Pietuka Krustiņš, Ķencis, Kaspars, Oliņš un Liēna - ir stipri līdzīgi muzeja krājumā jau esošajām "Mērnieku laiku" figūriņām. Acīmredzot Hirte, atdāvinādams šīs, pēc tam izgriezis līdzīgas vēlreiz. Aizraujoši ir arī pētīt niansas un atšķirības, kādas meistaram sanākušas, divas reizes attēlojot vienu un to pašu personāžu. Katrā ziņā gribu aicināt ikvienu atnākt, apskatīties un novērtēt muzeja jaunieguvumu -

figūriņas, kuras apceļojušas vai pusi pasaules un nu atgriezušās meistara draudzīgajā un daudzveidīgajā kloņģīšu ģimenē.

Muzejā joprojām apskatāma arī unikālā izstāde "Tekstīlfabrika - 150", kurā izsmēloši aprakstīti un fotogrāfijās un attēloti fabrikas un to īpašnieku likteņi laika griežos, izstādīti atrastie ar fabriku saistītie priekšmeti un daļa no savulaik ražotās produkcijas klāsta.

Vija Rozenberga sirsnīgi aicina īpaši vietējos iedzīvotājus atnākt uz novada muzeju, apskatīt jaunumus un iepazīt sava novada vēsturi, jo, iespējams, tieši ziemas sezona ir brīdis, kad varam rūpīgāk un bez steigas iedziļināties mūsu novada vēstures izpētē.

Ilze Mitāne

IZGLĪTĪBA

S K O L A C A U R I L A I K I E M

Turpinājums no iepriekšējiem numuriem rakstu sērijai "Skola cauri laikiem"

Mazsalacas vidusskolas deviņdesmitie gadi

No 1990. gada līdz 2000. gadam Mazsalacas vidusskolā atestātu par vidējo izglītību saņēma 187 absolventi, kuru klašu audzinātāji bija Ausma Zeltkalna (66., 67. izlaidums), Daina Sirmā (67. izl.), Feļa Almane (68., 69. izl.), Anita Stabiņa (70. izl.), Anita Kulačkovska (71. izl.), Baiba Melķe (72., 75. izl.), Pēteris Auzāns (73. izl.) un Rita Ertmane (74. izl.). Skolas kolektīvu no 1989. gada līdz 1997. gadam vada direktors Guntars Bērziņš. 1997./1998. mācību gadā skolas direktore ir Dace Ratniece un no 1998. gada skolu vada Inese Bērziņa.

90. gadi - neatkarīgās Latvijas atjaunošana un pirmie brīvās Latvijas gadi. 1991. gada 21. decembrī mācītājs Indāns iesvēta skolas karogu. Skolas 75 gadu jubilejai veltītajā izdevumā par skolas dzīvi no 1989. gada līdz 1994. gadam rakstīts: "Pēdējos gados strauji risinājušies demokratizācijas procesi. Sapratām, ka demokrātija jāšak mācīt skolā, tāpēc viens no pirmajiem pasākumiem šajā virzienā bija skolas padomes izveidošana. Skolas pārvaldē iesaistījām skolēnus, vecākus, skolotājus un apkārtnējo pašvaldību darbiniekus. Padomes uzdevums ir vadīt nepārtrauktās izglītības sistēmas attīstību Mazsalacā un apkārtnējos pagastos. Padomes darbības laikā esam centušies saskaņot skolēnu, skolotāju, ģimenes un sabiedrības interešu īstenošanas iespējas."

Mazsalacas vidusskolā 1998./1999. mācību gadā strādāja 56 pedagogi, kuru vidējais vecums 42 gadi, mācījās 741 skolēns. Skolotāji apvienojušies 11 mācību priekšmetu metodiskajās komisijās. 1999. gadā aizsākta jauna tradīcija: mācību gada beigās organizēt ekskursiju skolēniem, kuriem ir augstākās vidējās atzīmes un kuri ievērojami uzlabojuši sekmes, salīdzinot ar pirmo semestri. Skolēniem ir iespēja darboties un attīstīt savus talantus kultūrizglītības, tehniskās jaunrades pulciņos. Tautisko deju kolektīvus vada Inīta Kokšinska, sarīkojumu deju pulciņu Elga Puķulauka. 1995. gadā skolēnu Dziesmu un deju svētkos piedalās skolas pūteju orķestris (vadītājs Valdis Meijers) un meiteņu koris (diriģente Vija Seimane). Skolā atklāta jauna automodelisma trase, zēni darbojas lidmodelisma pulciņā (vadītājs Atis Abelītis). Sadarbojoties ar Miera korpusa pārstāvi, svešvalodu skolotāju norganizē pirmo angļu valodas vasaras nometni, kurā bērni papildina savas zināšanas. Mātes dienai veltītajā izstādē tiek parādīti skolēnu darbi, kuri izstrādāti mājturības un vizuālās mākslas stundās un pulciņos (skolotājas Rita Ertmane, Gunta Jēkabsons, Ineta Martinsone, Laila Līsmāne). Skolas sportisti panākumus gūst volejbola, basketbola, šaha un dambretes sacensībās sporta skolotāju Ligitas Piešinas, Alda Ertmaņa un Mārtiņa Seimana vadībā. Zurnālā "Skolotājs" (1999.g.) Mazsalacas vidusskolas absolvente Māra Andersone raksta: "Ko esmu guvusi skolas laikā? Tā ir cieņa pret savu skolu un darbu, ko daru. Godbijība pret gudriem un intelligentiem cilvēkiem, domātājiem un darba darītājiem. Uzticība ideāliem, ticība dzīvei un dzīves pašam nozīmīgākajām vērtībām. Tā ir savā darbaspēju uzturēšana, dzīves izjūta, pienākuma apziņa."

1994. gada 20. augustā un 1999. gada 21. augustā notiek V un VI skolas absolventu salidojums. Skolotājiem un skolēniem jāturpina pilnveidot 80 gados sasniegtais!

Textu un fotogrāfijas sagatavojuši
Mazsalacas vidusskolas vēstures skolotāja
Baiba Melķe

Skolotāju kolektīvs 1990. gadā. Pirmajā rindā trešais no kreisās - skolas direktors Guntars Bērziņš, ceturrtā - ārpusklasses darba organizatore Taiga Eglīte, piektais - direktora vietnieks mācību darbā Jānis Reinvalds

*34. izlaiduma absolvents
Ansis Epnars 1999. gadā*

*Skolas absolventi - Mazsalacas vidusskolas skolotāji
1994. gada jūnijā.*

MAZSALACAS VIDUSSKOLAS ABSOLVENTEI PASNIEGTA LU FONDA MECENĀTU STIPENDIJA

Latvijas Universitātes (LU) Juridiskās fakultātes studentei, Mazsalacas vidusskolas absolventei Annijai Gobīnai pasniegta M.M.V. Petkeviča piemiņas stipendija 2014./2015. akadēmiskajam gadam.

Uz svinīgo stipendiātu sumināšanas ceremoniju LU Mazajā aulā bija ieradusies arī stipendiātes skolotāja Baiba Melķe (Mazsalacas vidusskolas vēstures skolotāja).

Annija Gobīna brīvajā laikā aizraujas ar volejbolu un skriešanu. Dzīvo pēc moto: ar plašu sirdi un draudzīgu smaidu seņā soļot pa dzīves tīfū un allaž atcerēties, kas ir svarīgākās lietas

dzīvē: godīgums, pašaiizliedzība, smags darbs, ģimene, un atcerēties vietu, no kurienes nāku.

Par sevi stāsta: „Esmu ļoti aktīva meitene. Vidusskolas laikā aktīvi darbojos skolēnu pašpārvaldē, biju arī tās prezidente, skolā organizēju dažādus pasākumus un tikšanās. Piedalījos kā brīvprātīgā.

Man šī stipendija nozīmē daudz, jo tā man palīdz kārtīgi pievērsties studijām un motivē mani būt starp labākajiem. Manuprāt, šī stipendija man tika piešķirta par labiem sasniegumiem mācībās, par aktīvu darbošanos skolas labā un par to, ka esmu savas skolas, novada un Latvijas patriote. Gribētu pateikt lielu paldies LU

Fondam, savai mīļajai Mazsalacas vidusskolai, skolotājiem, kas man palīdzējuši, un manai ģimenei.”

Par LU Fondu

LU FONDA MECENĀTU STIPENDIJAS 2014./2015. AKADĒMISKAJĀ GADĀ IR IEGUVUŠI 115 STUDENTI NO LU, RĪGAS TEHNISKĀS UNIVERSITĀTES, LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS UNIVERSITĀTES, RĪGAS STRADIŅA UNIVERSITĀTES, LATVIJAS KULTŪRAS AKADEMĪJAS, RĪGAS TEHNISKĀS KOLEDŽAS PAR KOPSUMMU 265 529.34 euro. Annija Gobīna saņēma stipendiju 2200 euro apmērā 2014./2015. mācību gadam.

Ilze Mitāne

MAZSALACAS VIDUSSKOLĀ

Arī novembrī skolā ir jūtama rošība. Skolēni ir apraduši ar mācībām, tiek dekorētas klašu telpas sarkanbaltsarkanās krāsās, un cītīgi notiek mēģinājumi. Šajā mēnesī skolēni tika pārsteigti ar izmaiņām skolas interjerā.

Pirmās pārmaiņas tika pamanītas otrā stāva gaitenā daļā, kurā mājā skolēni no 1. līdz 4. klasei. Rudens brīvlaikā šī gaitenā daļa tika izremontēta un foajē siena tika nokrāsota melnā krāsā, kas funkcionē kā liela tāfele. Tagad mazajiem skolēniem ir iespēja radoši izpausties starpbrīžu laikā. Arī lieli skolēni tika pie pārsteiguma, ko sagādāja 11. klases skolniece Sabīne Petrakova. Piedaloties JIL konkursā "Ieejam mākslas kosmosā", viņa ieguva finansējumu atpūtas stūrīša izveidošanai skolēniem trešā stāva foajē. Projekta realizēšanā piedalījās Gunta Jēkabsons, Zaiga Ivana un viņas audzināmā klase, Inga Strižņova, Atis Abelītis un brīvprātīgie skolēni.

4. novembrī parlamenta prezidents Miks Jančevskis, viceprezidents Ansis

Sāzimis un skolotāja Valentīna Golovņa devās uz Cēsu pulka Skolēnu rotas karoga pasākumu Rīgā. Tikmēr mūsu skolā notika Vecāku diena, kurā vecākiem bija iespēja apmeklēt mācību stundas un interešu izglītības pulciņu nodarbības, satikties ar skolas vadību, skolotājiem, klašu audzinātājiem un piedalīties izglītojošā sarunā ar radio SKONTO rīta programmas vadītāju, komunikācijas pasniedzēju Valdi Melderi.

11. novembrī skolā norisinājās divi svētku koncerti par godu Lāčplēša dienai un Latvijas 96. jubilejai. Koncertos piedalījās meiteņu koris "Sonāte" un daiļrunātāji. Vakarā skolēniem bija iespēja kopā ar savu klasi doties Lāpu gājienā no Mazsalacas Kultūras centra līdz Varoņu birzei.

Pavadot šo mēnesi patriotiskās noskaņās, 14. novembrī 9.-11. klašu skolēniem notika lekcija par patriotisko audzināšanu sadarbībā ar Okupācijas muzeju.

Krista Andersone,
Mazsalacas vidusskolas 11.klase

BEIDZOT ZEM VIENA JUMTA

Rudens sākumā jau informējām par plānotajiem jūriem Mazsalacas pirmsskolas izglītības iestādē.

Oktobra pēdējā nedēļā šīs pārmaiņas beidzot īstenojās dzīvē - Mazsalacas pirmsskolas izglītības 5-6 gadīgo grupiņa "Sprīdītis" teica ardievas Valtenberģu muižas teiksmainajām telpām, pārvācoties zem viena jumta Parka ielā 14. Līdz ar "sprīdīšu" uzņemšanu arī pirmsskolas izglītības iestādē tika veiktas nozīmīgas pārmaiņas, bērnu darba jaunāko grupiņu "Ezīši" pārcelot uz bijušā sociālā dienesta telpām. Šīs telpas tagad svaigi izremontētas un pielāgotas mazulu vajadzībām. Savukārt grupiņas "Ezīši" telpās tagad iekārtojies "Sprīdītis". Grupiņas audzinātāja Gunita Šitca stāsta, ka jaunajās, mājīgajās telpās visi jūtoties patīkami. Pie pēdējiem labiekārtošanas sākumiem talkā nākuši arī vecāki, palīdzot noslīpēt plauktiņus, uzšūt jublāra krēsli pārvalku un izdarīt citas vajadzīgas lietas. Prasot pašiem mazajiem, izrādās, ka viņiem gan patīkot jaunās telpas, tomēr viņi novērtējuši arī Valtenberģu muižas plašumu - lielās telpas, pa kurām varēja vairāk paskraidīt, un divstāvu gultas, kuras diemžēl līdzī uz jaunajām telpām vietas trūkuma dēļ nav atceļojušas.

Grupiņas "Sprīdītis" bērni ar audzinātāju Gunitu Šitcu

RAMATAS SĀKUMSKOLĀ

No rudens brīvdienām skolā atgriezušies skolēni. Kopīgi ieskatīsimies, kā līdz brīvdienām laiks pavadīts Ramatas sākumskolā.

Sajā mācību gadā skolā mācās 60 audzēkņi: 26 skolēni 1.-4. klasē un 34 pirmsskolas izglītības grupu audzēkņi: 5-6 gadīgo grupiņā "Taurenīši" 17 bērni, 2-4 gadīgo "Cālīšu" - 17 bērni.

Sogad 1.-3. klašu skolēni brīvpusdienas saņem no valsts, 4. klases skolēniem pusdienas apmaksā novada pašvaldība. Sākot ar novembri, visiem skolēniem ir iespēja paēst arī apmaksātu launagu, jo saziēdotie produkti nosaka ēdināšanas izmaksas. Lai nodrošinātu veselīgu un arī lētāku ēdināšanu, vecāki ziedo skolas kopgaldam pašu izaudzēto - kartupeļus, burkānus, bietes, sīpolus, kāpostus, ābolus un ogas. Pārskatam minēšu skaitļus. Vienā mēnesī skolas kopgaldā tiek iztērēti apmēram 200 kg kartupeļu. Līdz novembrim skolas pagrabā vecāki un darbinieki jau ir saziēdojuši: kartupeļus - 1010 kg, sīpolus - 60 kg, burkānus - 124 kg, kāpostus - 30 kg, bietes - 112 kg, ogas un ābolus - 71 kg.

Paldies atsaucīgajiem vecākiem un skolās darbiniekiem!

Sporto un andelīgi

5. septembrī skolā notika rudens Sporta pēcpusdiena. Sportot kopā ar skolēniem bija ieradusies arī vecāki. Sevišķi aktīvi bija pirmklasnieku vecāki. Pēc aktivitātēm noslēgumā diplomus saņēma gan skolēni, gan vecāki.

Viens no interesantākajiem pasākumiem septembrī bija tradicionālais Miķeļdienas tirdziņš pie Ramatas kultūras centra. Pēc skolēnu un pirmsskolēnu koncerta notika īsta andele. Sogad īpaši daudz bija dažādu kārumu. Tirgošanās "valūta" - konfektes tika iemaiņātas pret vēlamu naški. Priecēja tas, ka arī vecāki atrada iespēju pabūt tirdziņā un atbalsīt mazos tirgotājus. Paldies vecākiem par rudens izstādes un našku sarūpēšanu!

Atbalstot veselīgu dzīvesveidu, Veselības nedēļas jeb MOVE Week kampaņas ietvaros 1. oktobrī skolēni devās pārgājienā pa maršrutu Daugēnu karjera - Puņmutes. Gājiens pa izkopto Daugēnu taku bija ļoti izzinošs un pamācošs. Pa ceļam kopīgi mācījāmies skatīties dabā, pārrunājām, kā saudzēt dabu, rosinājām izvērtēt katru paša lomu skaistas vides veidošanā un saglabāšanā. Arī pirmklasnieki bija nenogurdināmi. Visiem Puņmutes plavā uz ugunskurā ceptās desiņas atjaunoja spēkus pēdējam gājiena posmam līdz skolai. Atziņa viena - pārgājienā jādodas arī kopā ar vecākiem!

Mācās gan bērni, gan vecāki

Nākošais tradicionālais pasākums Skolotāju diena - 3. oktobris. Ceturtās klases skolēni - jaunie skolotāji. Pēc svinīgā brīža zālē ar apsveikumiem "vecājām" skolotājām un informāciju par jaunajiem skolotājiem tika vadītas stundas klasēs un strādāts pirmsskolas izglītības

grupās. Pēc stundām tika pārrunātas veiksmes un grūtības, taču atziņums viens - Skolotāju dienu vajadzētu vismaz divas reizes gadā.

Skolēnu brīvdienās, 30. oktobrī skolā notika vecāku sapulce. Ievaddaļā muzikālu apsveikumu sniedza Mazsalacas vidusskolas meitenes Līva, Elīna un Krista. Jāpiebilst, ka Līva ir arī Ramatas sākumskolas 2008. gada absolvente. Paldies meitenēm par skanīgajām dziesmām!

Kopsapulcē vecākus uzrunāja skolas loģopēde Ilze Vītola. Pārrunās tika izstaigāts valodas attīstības ceļš no bērna dzimšanas līdz sākumskolas posmam. Ļoti saprotami, ar piemēriem skolotāja vērsa uzmanību, kas katrā vecuma posmā bērnam būtu jāprot, lai skolā varētu sekmīgi mācīties un nebūtu problēmu. Un viena no atziņām, kas tomēr nenoveco - lasīšana. Lasīt bērnam pasakas, lai iemācītu klausīties un saprast izlasīto, lai paplašinātu vārdu krājumu un bagātinātu savu valodu. Loģopēde vecākiem sniedza arī individuālas konsultācijas. Pēc kopsapulces notika šapulces klasēs un grupiņās. Audzinātāji vecākiem izstāstīja aktuālāko informāciju par skolas ārpusklašu pasākumiem un individuāli pārrunāja interesējošos jautājumus par mācību darbu.

Lai zobiņi veselīgi

Lai veicinātu veselīgas ēšanas paradumus skolēnu vidū, arī Ramatas skolā 3. novembris bija diena, kad sāka darboties Eiropas Komisijas Programma "Augļi skolā". No 2014. gada 3. novembra līdz 2015. gada 27. februārim skolēni trīs dienas nedēļā saņems veselīgu augli - ābolu.

6. novembrī skolā bērnu mutes veselību pārbaudīja zobu higiēnistes Jolanta Kalniņa un Zane Ģermane. Pēc dakteru ieteikuma vecāki varēs sekot savu bērnu zobu veselībai un higiēnai.

Svinam svētkus kopā!

10. novembris - Mārtiņdiena. Pirmpusdienā skolas zālē Mārtiņdienas ticējumus skandēja skolas "Taurenīši" un "Cālīši", bet pēcpusdienā skolēni pēc svētku koncerta tikās radošajās darbnīcās. Tika izmēģinātas dažādās maņas četras darbnīcās: tēju, augļu un dārzeņu pazīšanā, pareizas tautsdziesmas salikšanā. Ceturtajā darbnīcā bija jāparāda sava veiklība un prasme dārzeņu mīzošanā, rīvēšanā un griešanā. Skolēni ar aizrautību un lielu interesi pavadīja Mārtiņdienas pēcpusdenu.

Latvijas dzimšanas dienu skolā atzīmēja 14. novembrī. Visa skolas saime pulcējās skolas zālē uz svinīgo brīdi. Skanēja himna, skolēnu dzejoļi... Noslēgumā, kā jau dzimšanas dienā pieklājās, tika sadalīta dzimšanas dienas kūka - cepumu torte ar sarkanbaltsarkanu rotājumu.

Iveta Kaužēna
Ramatas sākumskolas direktore

Ramatas sākumskolas bērni Miķeļdienas uzvedumā "Peļu stunda pagrabā"

GADA CILVĒKS MAZSALACAS NOVADĀ 2014

Nolikums par goda nosaukuma „Gada cilvēks Mazsalacas novadā 2014” piešķiršanu

Goda nosaukumu „Gada cilvēks Mazsalacas novadā 2014” (turpmāk tekstā – Goda nosaukums) piešķir reizi gadā personām, kas ar mērķtiecīgu darbu gada laikā ir veicinājuši Mazsalacas novada attīstību un popularizējuši novada vārdu ārpus tā robežām:

- 1.1. ekonomikas (uzņēmējdarbības, lauksaimniecības) jomā,
 - 1.2. infrastruktūras sakārtošanā, vizuāli pievilcīgas novada ainavas veidošanā, transporta un sakaru attīstībā,
 - 1.3. izglītības jomā (skolēni, pedagogi, projektu vadītāji u.tml.),
 - 1.4. kultūras jomā (gan individuāli, gan kolektīvi),
 - 1.5. sporta jomā (gan individuāli, gan komandas),
 - 1.6. veselības, sociālajā aprūpē un labdarībā
 - 1.7. sabiedriski aktīvas ģimenes vērtību popularizēšanā (tiek piešķirts visai ģimenei),
 - 1.8. par mūža ieguldījumu.
2. Pretendentus uz Goda nosaukumu izvirza Mazsalacas novada iedzīvotāji, aizpildot anketas un norādot pamatojumu par katru izvēlēto pretendentu.

3. Aizpildītās anketas iesniedz Mazsalacas novada pašvaldībā, sūtot rakstiski uz adresi: Mazsalacas novada pašvaldībai, Pērnavas ielā 4, Mazsalacā,

sūtot pa faksu 64251908, e-pastu mazsalaca.dome@mazsalacasnovads.lv, iesniedzot personīgi pašvaldībā, pagastu pārvaldēs, kultūras centrā vai iemetot ierosinājumu kastītēs.

4. Balsošanas anketas iesniedz līdz 5. decembrim.

5. Vērtēšanas komisija - Mazsalacas novada pašvaldības domes Izglītības, kultūras un sporta jautājumu komiteja.

6. Komisijas locekļi netiek izvirzīti Goda nosaukuma piešķiršanai.

7. Komisijai ir tiesības:

7.1. piešķirt pašvaldības atzinības anketās izvirzītajiem pretendentiem,
7.2. nepiešķirt 1.1 – 1.8. punktus minētos Goda nosaukumu, ja izvirzītais pretendents neatbilst šī nolikuma 1. punkta prasībām.

7.3. izvēlēties atbilstošāko jomu, ja viens pretendents ir izvirzīts vairākās jomās.

8. Goda nosaukumam un atzinībai izvirzītos kandidātus apstiprina novada domes sēdē.

9. Goda nosaukuma ieguvējs saņem apliecinājumu par iegūto Goda nosaukumu, piemiņas balvu, un ielūgumu uz vienu gadu uz novada pašvaldības rīkotajiem pasākumiem.

10. Goda nosaukuma ieguvēji tiek pasludināti katru gadu decembrī novada Gada ballē.

Mazsalacas novada domes priekšsēdētājs
H.Rokpelnis

SAISTOŠIE NOTEIKUMI

Mazsalacā, 2014. gada 15. oktobrī
/15.10.2014. lēmums Nr.20.2/

Nr.16

Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu dzīvojamo ēku palīgēkām, kuru platība pārsniedz 25 m², 2015.gadā

Īdoti saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta otrās daļas 91.punktu

1. Saistošie noteikumi nosaka nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanas kārtību 2015.gadā dzīvojamo māju palīgēkām, kuru platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas.
2. 2015.gadā neapliks ar nekustamā īpašuma nodokli dzīvojamo māju palīgēkas, kuru platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas.
3. Saistošie noteikumi stājas spēkā likuma „Par pašvaldībām” 45.panta noteiktajā kārtībā.
Domes priekšsēdētāja vietnieks *Andris Lauznis*

2014.gada 15.oktobra saistošo noteikumu Nr.16

„Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu dzīvojamo ēku palīgēkām, kuru platība pārsniedz 25 m² 2015.gadā”

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Paskaidrojuma raksta sadaļas	Norādāmā informācija
Projekta nepieciešamības pamatojums	Lai nekustamā īpašuma nodokļa maksātājiem dotu iespēju sakārtot kadastra reģistra datus par palīgēkām arī 2015.gadā, kā arī lai novērstu situāciju, ka vienai daļai nodokļu maksātājiem Mazsalacas novadā nekustamā īpašuma nodoklis kļūst neatbilstošs viņu maksātspējai ir nepieciešams pieņemt attiecīgus saistošos noteikumus.

Īss projekta satura izklāsts Saistošo noteikumu projekts tika izstrādāts pamatojoties uz likuma

„Par nekustamā īpašuma nodokli” 1.panta otrās daļas 91.punktu.

Ar saistošajiem noteikumiem tiks noteikts, ka arī 2015.gadā neapliks ar nekustamā īpašuma nodokli dzīvojamo māju palīgēkas, kuru platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas.

Informācija par plānoto projekta ietekmi uz pašvaldības budžetu	Par palīgēku, kuru platība pārsniedz 25m ² neaplikšanu ar nodokli precīzus ieņēmumu prognozes nav iespējams veikt, jo palīgēkas, Nekustamā īpašuma valsts kadastra sistēmā, visas nav reģistrētas.
Informācija par plānoto projekta ietekmi uz uzņēmējdarbībasvidi pašvaldības teritorijā	Pašvaldības teritorijā esošajiem komersantiem un zemnieku saimniecībām 2015.gadā netiks piemērots nekustamā īpašuma nodoklis attiecībā uz viņu īpašumā esošajām palīgēkām, kuru platība pārsniedz 25m ² .
Informācija par administratīvajām procedūrām	Saistošos noteikumus piemēros pašvaldības Grāmatvedības nodaļa. Papildus administratīvās procedūras nebūs nepieciešamas.

Domes priekšsēdētāja vietnieks *Andris Lauznis*

"GADA CILVĒKS MAZSALACAS NOVADĀ 2014" PRETENDENTU ANKETA

Nr.	Vārds, uzvārds ģimene komandas, kolektīva nosaukums	Veicinātā Mazsalacas novada attīstības joma (saskaņā ar nolikuma 1.1.-1.8.punktiem)	Pamatojums izvēlei (saskaņā ar nolikuma 1.punktu)

Anketu iesniedza _____

Vārds, uzvārds, dzīvesvietas adrese _____

Datums _____

Paraksts _____

PAŠMĀJU KOLEKCIONĀRS

1. novembrī allaž rosīgajā Sēļu muižā ar koncertu tika atklāta izstāde - daļa no mazsalacietiša Dainis Golde mākslas darbu privātkolekcijas.

Šāda izstāde Mazsalacas novadā notiek pirmo reizi, un tajā skatāmas apmēram 30 gleznas grafikas, eļļas un akvareļu tehnikās, kā arī pavisam neliels ieskats kolekcionāra unikālajā veco Mazsalacas fotogrāfiju krājumā. Tāpat noskaņai par kādreizējo Sēļu muižas krāšņumu izstādītas dažas antīkas mēbeles.

Dainis Golde stāsta, ka dažnedažādas lietas krājis jau kopš mazotnes - nu kurš gan kaut reizi nav mēģinājis sakrāt konfekšu papīriņšus, pudeļu korķus vai kādus citus niekus? Tomēr šī aizraušanās gadu gaitā nav apsīkusi, bet gluži otrādi - kļuvusi par nopietnu nodarbošanos un dzīvesstilu. Kā jau katram sevis cienīgam kolekcionāram tas pieklājas - arī Dainis Golde ar laiku kolekcionēšanas neierobežotajiem apvāršņiem nospraudis robežas - 1961. gadu, kas ir zīmīgs viņa paša biogrāfijā. Jaunākus eksemplārus - lai kas tas arī būtu - gleznas, fotogrāfijas, zvani, vecolaiku gludekli vai monētas, viņš nekolekcionē. Dainis arī atklāj - ja varētu uzrakstīt uz papīra visus daudzos atgadījumus, kas laika gaitā piedzīvoti "iz kolekcionāra dzīves" - sanāktu varen aizraujoša lasāmviela.

Sēļu muižā izstādītais ir rūpīgi izvēlēts, lai tam būtu kāds sakars ar Mazsalacu, tās apkārtni vai iedzīvotājiem. Vār aplūkot tādu novadnieku kā Otomijas Andersones (dzim. Freibergas) un Eduarda Deņisenko mākslas darbus. Ir arī Kārļa Miesnieka, Kārļa Papuļa, Zelmas Tālbergas, Hermana Purgaiļa, Teodora Karašas, Vasilija Serova, Nikolaja Karagodina, Jāņa Saulrieta, Alekša Kīša, Bruno Sipāna, Ritmas Zikmanes, Bruno

Kolekcionārs Dainis Golde savas izstādes atklāšanā Sēļos

Jaunzemes, Raimonda Gintera u.c. autoru darbi.

Lielākoties Dainis Golde kolekcijā dominē dabas skati, tomēr ir arī daži portreti un karikatūras, tai skaitā nebēdīga paša kolekcionāra karikatūra no jaunības dienām.

Dainis stāsta, ka Sēļos izstādītās gleznas arī viņš skatot ar "jaunām acīm", jo ikdienā tās neglabājas viesistabā pie sienas, bet gan rūpīgi iepakotas. Pie sienas vai bēniņos - svarīgs kolekcionēšanas aspekts esot arī tas, vai glezna paša acīm un sirdij tīkama. Ar laiku viņš ielauzījies arī sarežģītā un daudzveidīgajā mākslas lietpratēja lauciņā - lauvas tiesa šo zināšanu gūtas, lasot un savdabīgi kolekcionējot arī mākslas literatūru - tai atvēlēts solīds grāmatu skapis kolekcionāra viesistabā, saukts par "Dainis skapi", kas šķelmīgi asociējas ar labi zināmo Kr. Barona Dainu skapi.

GŪST PANĀKUMUS KARATĒ

2014. gada 15. novembrī Lietuvas pilsētā Kauņā tika organizētas sacensības XI International Shotokan karate tournament „Tiger Way”, kurās piedalījās arī mūsu novada jaunieši Oskars Ivars Pidža, Kārlis Krišjānis Rusmanis un Andris Ludriks - viņi pārstāvēja Vidzemes karatē klubu. Sacensībās piedalījās 27 karatē organizācijas un apmēram 450 sportistu no Latvijas, Lietuvas, Krievijas, Baltkrievijas un Polijas. Sacensības noritēja uz 6 laukumiem, kuros dalībnieki sacentās divās disciplīnās - kata un kumite. Katrā kategorijā, atšķirībā no vecuma posmiem, bija liela konkurence - līdz pat 20 sportistiem, tāpēc vēl jo lielāks prieks un lepnums, ka Andris Ludriks sacensībās ieguva godpilno 3. vietu. Treneris Kaspars Riekstiņš izsaka pateicību atbalstītājiem un vecākiem!

Kaspars Riekstiņš

Vidzemes karatē klubs.

Andris Ludriks - pirmajā rindā trešais no labās.

Vaicāts par privātā muzeja atvēršanu, Dainis atmet ar roku - šādas idejas īstenošanai līdzī nākot pārāk daudz papīru būšanas, atskaišu un birokrātijas. Tādām lietām laika un patikšanas neatliekot. Lai gan nekad jau nevarot teikt - nekad...

Dainis Golde izstādes atklāšanā piedalījās kupls skaits novadnieku, bet pasākuma turpinājumā koncertu

sniedza Valmieras sieviešu koris "Jumara", dirigente Inga Zirne, kā arī vīru ansamblis "Rūjmala" no Lodes pagasta ar tā vadītāju, mazsalacieti Mirdzu Svīki.

Mākslas darbu privātkolekcijas izstāde Sēļu muižā būs skatāma līdz šī gada nogalei, un to aplūkot aicināts ikviens mākslas cienītājs no tuvākas un tālākas apkārtnes.

Ilze Mitāne

NĀC UN PIEDALIES RŪĶU DARBNĪCĀS

Ziemassvētki klauvē pie mūsu durvīm! Sākam gatavoties Rūķu darbnīcām Mazsalacas novada Kultūras centrā!

Datums	Plkst.	Nodarbība	Vieta	Vadītājs	Piezīmes
30. novembrī	12.00	Miniatūru figūriņu, brošu filcēšana	Kamīnzāle	Laila Strada	
30. novembrī	14.00	Priekšmetu dekorēšana dekupāžas tehnikā, aplicējot salvešu motīvus	Kamīnzāle	Laila Strada	Līdzī jāņem: manikīra vai rokdarbu šķēres, dekorējama priekšmets ar gaišu un gludu virsmu /koks, keramika, plastmasa, kartons/
5. decembrī	16.00	Priekšmetu dekorēšana dekupāžas tehnikā, aplicējot salvešu motīvus	Kamīnzāle	Laila Strada	Līdzī jāņem: manikīra vai rokdarbu šķēres, dekorējama priekšmets Ar gaišu un gludu virsmu /koks, keramika, plastmasa, kartons/
6. decembrī	11.00	Sniegpārslu darbnīca-apsveikumu gatavošana	Kamīnzāle	Gita Sirmā	Līdzī jāņem: rokdarbu šķēres
7. decembrī	11.00	Mezglošana	Kamīnzāle	Vaira Vanaga	
13. decembrī	11.00	Rotu gatavošana	Kamīnzāle	Sindija Kļaviņa	
14. decembrī	11.00	Diegotu brošu gatavošana	Kamīnzāle	Rita Ertmane	

KAD PALĪDZĒT AICINA SIRDS UN AMATA APRAKSTS

Novembris ir starptautiskā sociālo darbinieku diena. Arī mūsu novadā sociālais darbs nav maznozīmīga tēma, jo sociālo palīdzību saņem aptuveni 700 no visiem novada iedzīvotājiem.

Šo atbildīgo un bieži vien psiholoģiski smago uzdevumu veic trīs allaž pozitīvi noskaņotas, jaunas sievietes - Teiksma Dreimane, Ineta Fromberga un Ance Putniņa. Lielo atbildību - koordinēt sociālo darbu Mazsalacas novadā - uzņēmusies viņu vadītāja Agrita Bērziņa. Viņa smaidot stāsta: Es ar šo darbu jau esmu apradusi, jāpēc varu teikt - mazlietiņ jau rūdīta, bet tieprojām apbrīnoju savas meitenes, kuras ir izvēlējušās dzīvot Mazsalacā un darīt ļoti smagu un psiholoģiski grūtu darbu - strādāt un rūpēties par tiem cilvēkiem, kurus dzīve nebūt nav glaudījusi. Šī iemesla dēļ arī intervija ar Anci, Inetu un Teiksmu.

Visas trīs jaunās darbinieces savā amatā strādā samērā neilgu laiku, 3 - 3,5 gadus. Pirmās bija Teiksma un Ineta, vēlāk viņām pievienojās Ance. Lai arī viņu funkcijas ir samērā līdzīgas - klientu pieņemšana un uzklaušana, darbs ar datorprogrammu SOPA, pabalstu sistēma, sociālais darbs - izvērtēšana, rehabilitācijas plāna izveide un novērtēšana, dokumentu apstrāde un apsekošanas dzīvesvietā, katrai tomēr iedalīts savs atbildības lauciņš. Ance ir atbildīgā par sociālo uzraudzību Skaņkalnes un Sēļu pagastā, viņai iedalīti arī sociālais palīdzības organizatora pienākumi, Teiksma Mazsalacas teritorijā strādā ar sociālā riska ģimenēm ar bērniem, bet Ineta ir atbildīga par pilngadīgajām personām, kurām ir nepieciešama sociālā palīdzība vai aprūpe mājās, kā arī rūpējas par Ramatas pagasta sociālajiem jautājumiem.

Kā nonācāt līdz tam, ka strādāsiet Sociālajā dienestā?

Teiksma: Man tā ir likteņa ironija, jo par sociālo jomu nezināju neko līdz brīdim, kad atnācu uz Mazsalacu līdzī vīram, kuram šī ir dzimtā puse. Mana izglītība ir Rīgas pedagoģijas un izglītības vadības augstskola profesionālo bakalaura grāds izglītībā „Pirmsskolas un sākumskolas skolotāja”, bet šādu darbavietu es Mazsalacā nevarēju atrast, tādēļ uzsāku darbu Mazsalacas vidusskolā par sociālo pedagogu un paralēli studēju un sociālā darba un sociālās pedagoģijas augstskolā „Attīstība” ieduvu sociālā darbinieka un sociālā pedagoga kvalifikāciju. Pēc bērna kopšanas atvaļinājuma man piedāvāja darbu sociālajā dienestā, kuru pieņemu. Man patīk dzīvot Mazsalacā, šeit ceļam mūsu dzimtas māju, un, dīvainā kārtā, kaut kas mani pie šī darba saista. Kas tieši - to nepateikšu.

Ineta: Aizgāju no iepriekšējā darba un sāku meklēt sev jaunu. Sūtīju CV uz dažādām darba vietām līdz uzzināju, ka Mazsalacas novada Sociālajā dienestā ir brīva vakance - sociālais darbinieks. Neko tādu iepriekš nebiju darījis. Mani informēja, ka atalgojums ir mazs, bet būs jāmācās, jo ar esošo vidusskolas matemātikas skolotāja kvalifikāciju nepietiks un būs nepieciešama sociālā darbinieka izglītība. Nolēmu - kas neriskē, tas nevinē. Aizgāju uz pārrunām ar Agritu Bērziņu - viņa bija ļoti atsaucīga, un nākamajā dienā es jau sēdēju Sociālajā dienestā un, platām acīm raudzījot, iestādes ikdienas darbā. Pusgadu man bija iespēja strādāt bez sociālā darbinieka izglītības, līdz es sapratu, ka šis darbs man patīk un mainīt to negribu. Sāku paralēli mācīties un ieguvu atbilstošu sociālā darbinieka un sociālā pedagoga izglītību.

Ance: Pēc Mazsalacas vidusskolas absolvēšanas izvēlējos studēt Vidzemes augstskolā, Biznesa vadības fakultātē. Ieguvu bakalaura grādu ar kvalifikāciju

Sociālā dienesta trio: (no kreisās) Ineta Fromberga, Teiksma Dreimane un Ance Putniņa

„Uzņēmumu un iestāžu vadītājs”. Studiju laikā bija iespējas pastrādāt par pārdevēju gan pārtikas veikalos, gan drēbju veikalos, SIA „Valmieras ūdens” par finanšu daļas palīgstrādnieku, SIA „Valmieras siltums” par grāmatvedes palīdzi, Skaņkalnes pagastā bija iespēja aizvietot sociālo darbinieku, kur galvenais uzdevums bija klientu lietu pierēģistrēšana datorprogrammā SOPA un iesniegumu pieņemšana. Esmu arī pastrādājusi ārzemēs, bet sapratu, ka mājās tomēr ir labāk, tāpēc atgriezos savā dzimtajā pilsētā Mazsalacā. Atbrīvojās sociālā darbinieka vakance. Tā kā man bija priekšzināšanas, pieteicos un saņēmēju atļauju strādāt par sociālo darbinieku Mazsalacas novada Sociālajā dienestā, paralēli uzsākot studijas vadības un sociālā darba augstskolā „Attīstība”. Šobrīd esmu ieguvusi 2. līmeņa profesionālo grādu „sociālais darbinieks”.

Kas ir pats grūtākais šajā profesijā un kas sagādā gandarījumu?

Ineta: Joprojām nāku uz darbu ar gandarījumu, jo nekad nezinu, kāda būs mana darbadiena - to nevar paredzēt un man tas patīk. Šis darbs ir kā manu divu iepriekšējo darbavietu apvienojums - esmu strādājusi par skolotāju un lietvedī-grāmatvedī. Sociālajā dienestā sanāk daudz strādāt ar dokumentiem un piedevām tas ir arī darbs ar cilvēkiem. Šeit var redzēt un novērtēt ieguldītā darba rezultātus: kā un vai klientu dzīve mainās. Jāsaka gan, ka pirmajā pusgadā bija sajūta, ka varēšu izmainīt visus. Tikai ar laiku nāca izpratne, ka laikam tomēr nevarēšu gan, turklāt ne vienmēr tas ir jādara. Arī „paldies!” šajā darbā daudz nedzirdēsi - šo trīs, gandrīz četru gadu laikā tikai divi cilvēki ir pateikuši paldies par darbu, bet tas mani nesarūgtina, jo ir tik labi redzēt, ka vairāki cilvēki pēc mūsu iesaistīšanās saņemtas, kļūst motivētāki. Uz apsekošanu dzīvesvietā māte ir gatavojusies un sakopusi istabu vai kāds cits klients, ierodoties uz konsultāciju, ir uzvilcis tīru kreklu un nav lietojis alkoholu. Un ja vēl viņus par to uzslavē... Vārdam ir liels spēks!

Vēl grūti ir aiziet uz apsekošanu pie cilvēka un redzēt, ka viņam patiešām vajag palīdzību, bet pēc normatīvajiem aktiem, šo palīdzību nevar sniegt. Gala rezultātā vēl pašai ir jāraksta lēmums, kurā šī palīdzība jāatsaka. Tas ir ļoti grūti, bet tā tas mūsu darbā ir. Bieži vien klienti uz Sociālo dienestu nāk ar dusmām un uzbrukumumu un to visu konsultācijā saņem es kā sociālā darbiniece. Konsultācijā ar klientu mēs runājam, runājam, lai kopīgi meklētu risinājumus, kura rezultātā klients iegūst mieru.

Teiksma: Visgrūtāk ir brīdī, kad ar ģimeni ir strādāts - rakstīti papīru kalni, iesaistītas visas iespējamās institūcijas, bet rezultāta nav. Es saprotu - bērni tādos apstākļos un vidē nevar uzaugt, un man nākas informēt

bāriņtiesu par esošo ģimenē, kuru rezultātā bāriņtiesa izņem bērnus no ģimenes. Brīdī, kad man tas ir jāsaka vecākiem, bērns stāv un skatās uz mani dusmīgi. Viņš nesaprot, kāpēc tagad atnāk tante un aizved viņu prom, jo mamma taču viņu mīl. Un tā arī ir - mamma mīl, tikai ir lietas, ar ko viņa nespēj tikt galā un bērnam tādēļ ir jācieš - alkohols, neprasme par mazo rūpēties, absolūti nepiemēroti dzīves apstākļi. Tad tā gribas, lai vecāki taču tomēr saņemtos, lai mazais var palikt pie viņiem, bet, diemžēl, no astoņiem šādiem vecākiem

savu dzīvesveidu un atieksmi mainījuši ir tikai divi. Un vēl skumīgi, ka šos bērnus adoptē uz ārzemēm, Latvijai šie bērni ir zuduši. Pagaidām uz ārzemēm mūsu novadā adoptēti ir seši bērni. Tomēr vēl skumīgāk ir, ja šie bērni nonāk bērnamā, un tas parasti notiek, ja ģimenē brāļu un māsu ir vairāk par trim. Vienam vai diviem no ģimenes izņemtiem bērniņiem vēl ir iespēja nonākt audžuģimenēs.

Un tad vēl ir šie divu veidu klienti - vieni ir tādi, kuriem vienmēr liekas, ka viss viņiem pienākas - pabalsti, atvieglojumi - bet paši nav gatavi līdzdarboties, lai uzlabotu situāciju ģimenē un tās vidē. Ar prātu saproti, ka ir jāpalīdz, jo pēc likuma normatīvajiem aktiem viņiem tiešām pienākas prasītais, bet sirds siltumu iedot grūti. Un ir pretēja klientu grupa, kuri vēlas līdzdarboties un uzticas, izstāstot savu dzīves stāstu, lai mēģinātu to atšķetināt, saprast - kurā brīdī viss sapinies. Tādos brīžos gan gribas šo cilvēku sasildīt, uzmundrināt, dažkārt esam pat no mājas ko nesušas, lai tikai kaut kā varētu palīdzēt.

Ineta: Svarīgākais ir saprast, kāda ir šī cilvēka pagātne. Kādā vidē viņš ir audzis, kas viņu ir veidojis. Ja vidē ir bijis alkohols, visticamāk, arī bērni nākotnē izvēlēsies šādu dzīvesveidu. Sociālā dienesta klientam ir svarīgi saprast, ka mēs šeit neesam tikai tāpēc, ka viņam kaut kas pienākas, bet mēs šeit esam, lai palīdzētu saprast, kur ir problēma, motivētu viņu pašu padomāt - kāpēc nav tās naudiņas, un ko viņš varētu darīt, lai savu situāciju uzlabotu un sniegtu palīdzību grūtajā brīdī. Protams, ir veci cilvēki, invalīdi, kuriem lielākā daļa nauda aiziet medikamentos un ārstēšanā - šādos gadījumos esam stundām sēdējušas, mēģinot izdomāt un atrast veidu, kā vēl varam palīdzēt.

Ance: Ir grūti strādāt ar cilvēkiem un motivēt viņus risināt savas sociālās problēmas. Ir arī neparedzētas situācijas, kur nekavējoties jāpieņem lēmums turpmākai rīcībai, piemēram, ziņot bāriņtiesai vai policijai.

Sociālais darbinieks ir palīgs, nevis glābējs. Sociālā darbā ir jāsadarbjas ar klientu, kurš, lielākoties, nevēlas mainīties. Diemžēl tā, kā līdz šim dzīvojis, arī viņš vairs nespēj un risinājumu saskata naudas pabalstā. Pašlaik lielākoties jāstrādā ar nemotivētiem klientiem un šo klientu skaits ir palielinājies. Šāds darbs prasī ļoti daudz laika, resursus un augstu kvalifikāciju. Dažkārt jautā - ko gan tie sociālie darbinieki dara, nekā jau nenotiek! Tur jau tā lieta - dažkārt ir jāiegulda milzīgs darbs un laiks, lai situācija ģimenē kaut vai tikai nepasliktinātos. Šādās situācijās pragmatiski pierādīt sociālā darba lomu ir ļoti grūti.

Vai ir kādas lietas, ko gribētos uzlabot, mainīt, paveikt, strādājot šajā darbā?

Ance: Uzlabot zināšanas, pielietojot tās praksē. Cilvēki ir dažādi, un dažkārt ļoti

grūti saprast, pēc kādas metodes viņam piekļūt, lai klients būtu motivēts savu problēmu risināšanā. Vēlētos realizēt arī sava diplomdarba tēmu „Sociālā atbalsta programmu izveide ģimenēm ar bērniem Mazsalacas novadā”, kur piedāvātu atbalsta sistēmu kopumu, kas palīdzētu problēmu risināšanā.

Teiksma: Gribētos, lai mēs kolektīvā būtu vienotākas un stabilākas, jo pasauli jau mēs neizmainīsim.

Vēl ļoti gribētu pašvaldības policistu, īpaši reizēs, kad jāiet apsekošanā uz mājām. Dodoties pie klienta uz mājām, mēs nezinām, kas mūs sagaida un ar ko tas viss var beigties. Ir gadījums, ka bāriņtiesas darbiniece ir kāpusi laukā pa logu, jo citādi prom vairs netiek. Policija varētu palīdzēt ar vakaros klaiņojošajiem bērniem vai apsekot ģimenes, kuras sociālā darbiniece ir lūgusi. Drošība tiešām ir lieta, ko mēs, Sociālā dienesta darbinieces novērtētu. Ar klientu parasti sanāk tikties aci pret aci, tai skaitā, arī ar agresīviem klientiem. Tad noderētu kaut vai tikai drošības poga, kura piesaistīta policijas iecirknim, un ko var piespiest vajadzības gadījumā.

Ineta: Uzskatu, ka mums pašām ir jāaug, jāstrādā pie savas pašizaugsmes, sava kolektīva, arī novada saistošajiem noteikumiem. Reizēm vēlētos uztaisīt prezentāciju un parādīt to Kultūras centrā Mazsalacas novada iedzīvotājiem un pašvaldību iestāžu darbiniekiem, lai informētu par Sociālā dienesta darbu: pienākumiem un atbildību, un kas nav mūsu atbildība. Jo sociālais darbinieks nav policists, ģimenes ārsts, neatliekamās medicīniskās palīdzības speciālists vai ugunsdzēsējs. Daļēji to var izskaidrot ar to, ka mūsu darbs ir konfidenciāls - mēs nevaram stāstīt Mazsalacas iedzīvotājiem par konkrētu klientu un darbu ar viņu.

Un vēl - manuprāt, pirms pasākumu teikumu: Kur skatās sociālais dienests?? vajadzētu pārdomāt, kur paliek iedzīvotāja līdzietība, līdzatbildība par kaimiņiem, paziņām, vienam par otru? Bieži vien mēs savu līdzcilvēka pienākumus uzveļam pārāk ātri uz Sociālā dienesta pleciem.

Kas palīdz pārlēgties no darba lietām pēc garas darbadienas?

Ance: Ģimene. Pēc grūtas dienas pavadu laiku ar savu mazo meitiņu, viņa man liek pasmaidīt, un visas grūtības aizmirstas. Mans hobijs ir dziedāšana, kā arī ļoti patīk apmeklēt kultūras pasākumus un ceļot. Dažas dzīves atziņas: Ej dzīvē ar smaidu, jo smaidis uzvar naidu! Neuztver visas lietas pārāk nopietni. Dzīvo dzīvi rāmi ar dzidrumu, nevis dzīvi ar nemitīgu atvairošanos.

Ineta: Mēs visi esam tikai cilvēki. Bieži vien uz mājām aiznesam to, ko vajadzētu atstāt darbā. Labi, ka darbs nav acu priekšā, ceļš uz mājām ir garš, un parasti, kamēr tiek līdz mājām, tikmēr lielākā daļa dienas grūtumi pa ceļam ir izbīruši. Vēl palīdz pastaiga, sportiņš - kas nu kuro reizi. Un, protams, supervīzijas, kurās neatkarīgs eksperts no malas mūs uzklausa, palīdz risināt problēmas ar klientiem, arī mūsu iekšējās kolektīva grūtības. Tas iedod mieru.

Teiksma: Arī man atslēgties palīdz ģimenes ikdiena. Vakara mājas solis, vakariņas, bērnu ņīgu-ņģu. Un, kad viss ir noklusis, tad es pasaku - šis ir laiks man, un lasu kādu labu grāmatu, izbaudu klusumu. Ar laiku, protams, pie šī darba pierod, uzkrāj pieredzi un - jā, kādā brīdī arī mazliet nocietinās. Kā mūsu supervīzore saka - jūs neesat tikai sociālās darbinieces, jūs, pirmkārt, esat sievietes, mamas, sievas - to atcerieties ir vērts ik dienas.

Ilze Mitāne

NO PICĀM LĪDZ SARKANAJAM PAKLĀJAM

Mazsalacietis Kristers Pikša pēdējo mēnešu laikā piedzīvojis galvu reibinošu izrāvienu no rimtas picu cepšanas Ādažu kultūras centra picērijā "4 krasti" līdz sarkanajam paklājam Sansebastjanas filmu festivālā, kur Jura Kursieša režisētā spēlfilma "Modris" ar Kristeru galvenajā lomā ieguva augsto novērtējumu - Atzinību. Spēlfilma "Modris" tikko sāka izrādīt arī Latvijas kinoteātros un īsā laikā iekļuvusi skatītāko filmu TOP 5.

Pastāsti, kā tas viss sākās?

- Toreiz vēl mācījās Rīgas pārtikas ražotāju vidusskolā (tagadējais Rīgas Tūrisma un radošās industrijas tehnikums), kad reiz latviešu valodas stundā ienāca skolas vadība, aicinot puīšus aiziet uz kaut kādu atlasu, kastingu nofotografēt - arī viņa īsti nezināja kas tas ir vai kādam mērķim. Mēs, džeki, nospriedām, ka no stundas gan izešim ārā, bet uz atlasu neiesim - pasēdēsīm tāpat ārā uz soliņa, bija pavasaris, foršs laiks. Pasēdējām, ienācām atpakaļ skolā un konstatējām, ka stunda turpināsies vēl diezgan ilgi. Nospriedām - nu labi, ejam uz to atlasu, būs iemesls vēl brīdi novilcināt no latviešu valodas stundas. Atlasē mūs tikai nofotografēja, uzrakstījām uz lapas atbildes uz dažiem jautājumiem un viss. Tā arī ilgu laiku nekas vairāk nenotika. Pagāja vasara, pienāca rudens, un tad beidzot zvanīja - Juris Kursietis gribot redzēt mani uz provēm. Aizgāju uz 4 - 5 provēm, viena prove bija arī ar Rēziju Kalniņu epizodē, kurā mēs sastrīdamies un es aizeju prom no mājām - manuprāt, viena no grūtākajām ainām kopā ar šo aktrisi.

Kā notika proves?

- Ļoti vienkārši. Sākumā liek iztēloties, ka saliktie krēslī ir, piemēram, gaitenis, aiz tā - istaba. Tad iedod izlasīt ainu - fragmentu no filmas, un aiziet - ej, spēlē, improvizē. Notiek arī filmēšana - gan tikai ar telefonu un tikai tamdēļ, lai jūt pašu filmēšanas momentu. Pēc provēm atkal pateica paldies un kādu laiku nekas nenotika.

Tad zvanīja Juris un gribēja satikties. Prasīju - vai būs atkal kādi mēģinājumi? Bet viņš tikai atteica - tad jau redzēsi. Domāju - varbūt viss

ir beidzies, arī tikšanās bija nolikta astoņos no rīta, kādā no Rīgas krustojumiem. Satikāmies un Juris pateica, ka viņi ir izvēlējušies mani, jautāja - vai es piekrišu.

Pastāsti par filmēšanos!

- Biju iedomājies, ka tūlīt būs mājās jākaļ no galvas garie teksti, bet nē. Nekādus garos scenārijus nedeva. Iedod tikai attiecīgās drēbes, nogrimē, skaņotājs pieliek mikrofonu un - ej, filmējies. Apmēram pusstundu pirms filmēšanās Juris iedeva scenāriju kārtējai ainai, izlasīju un gāju spēlēt. Tas viņam vispār ir ļoti raksturīgi nedot vairāk teksta kā vien ainai, kuru tūlīt spēlēsim, nestāstīt arī neko, kas filmā notiks tālāk. Viņš teica: "Dzīvē taču arī tu no rīta nezini, kas ar tevi notiks vakarā."

Vai šāds filmēšanās stils tev bija prātam?

- Man tas patika, jo, nezinot kā visam ir jāizskatās, kas noteikti jāpasaka un ar ko tas viss beigsies, varēju iet un droši improvizēt. Nezināšana drīzāk palīdzēja. Filmējām nepilnu mēnesi. Dažreiz pat pa 12 stundām dienā.

Kā ir strādāt ar tādu cilvēku kā Rēzija Kalniņa?

- Ļoti patīkami. Un viegli. Viņa tomēr ir profesionāle, zina, ko dara - ne tā kā es - galīgi zaļš gurķītis.

Un pārējie?

Filmā bija ļoti daudz Latvijā zināmu aktieru - Dace Bonāte, Vilis Daudziņš, Valmieras teātra aktrise Inese Pudža, Laura Jeruma - ar viņām arī bija viegli strādāt. Vēl bez manis arī Modra draudzene Linda nebija profesionāla aktrise.

Vai esi apmierināts ar gala rezultātu?

- Jā, ļoti! Ja būtu vēl kāds piedāvājums, droši vien neatteiktos, protams, iepriekš izvērtējot iespējas. Filmēties, tas ir kā iekosties saldā ābolā - gribas vēl!

Daudzi joprojām nav redzējuši filmu - pastāsti par to!

- Filma ir pasmaga, komēdija tā noteikti nav, drīzāk drāma. Toties par ļoti aktuālām tēmām - par šī brīža politisko sistēmu Latvijā, par savstarpējām attiecībām daudzās ģimenēs - nesarunāšanos, kad paši tuvākie viens par otru patiesībā neko nezina. Neteiktu, ka filmā risinātos jautājumus var pieskaitīt tikai pie jauniešu, tīņu vecuma tipiskajām problēmām. Filmā māte bija vienlīdz vainīga esošajā situācijā. Viņu starpā bija kļūda nerunāšana. Tādi jautājumi kā "Vai tev palīdzēt?" un "Kā tev iet?" vienkārši nepastāvēja. Turklāt māte Modrim visu laiku meloja - par viņa tēvu, citām lietām. Manuprāt, māte Modrim arī iemācīja melot - no kā gan cita viņš to būtu iemācījies? Tomēr Modra māte bija vienuļa un tas, iespējams, bija veids kā viņa izgāza savas dusmas. Tāpat arī tiesā - Modris vienkārši nezināja, ka jāpieceļas kājās brīdī, kad tiesa nāk,

bet tiesnese uzreiz padomāja, ka tā ir Modra attieksme. Vainīgo pušu bija daudz.

Cik ļoti filma "Modris" atšķiras no tavas dzīves?

- Es savā dzīvē ar filmu saskatu ārkārtīgi maz līdzības - mūsu ģimenes modelis nekad nav bijis tāds, mēs vienmēr visu ģimenē pārrunājam, stāstam viens otram to, kas notiek mūsu dzīvēs. Ģimenē esam pieci - mamma, tētis, māsa un brālis, un es esmu jaunākais.

Cik viegli vai grūti tev bija identificēties ar Modri?

- Mēģināju domāt nevis kā Kristeris, bet kā Modris. Man tādas problēmas kā Modrim nav bijušas, tomēr mēģināju iejusties viņa lomā, filmējoties aizmirst to, ka esmu Kristeris - uz laukuma šīs dzīves ir jāprot nošķirt.

Vispirms filmu sāka izrādīt pasaulē, dažādos filmu festivālos.

- Sansebastjanā, Spānijā starptautiskajā filmu festivālā pats biju klāt. Tas viss bija ļoti skaisti! Ejot pa sarkano paklāju, bija liels uztraukums. Filma bija iekļauta jauno režisoru izlasē, jo Jurim šī ir pirmā spēlfilma, turklāt tā ir Latvijas, Vācijas un Grieķijas kopražojums.

FILMA "MODRIS" NOMINĒTA SEPTIŅĀM NACIONĀLĀ FILMU FESTIVĀLA "LIELAIS KRISTAPS" BALVĀM. TAI SKAITĀ KRISTERS PIKŠA, KĀ LABĀKAIS TITULLOMAS AKTIERIS. BALVU PASNIEGŠANAS CEREMONIJA NOTIKS 11. DECEMBRĪ.

Pirms filmas bija jānostājas pie ekrāna, jāpastāsta, kas tu esi, kā nokļuvi filmā utt. Tad Juris īsi iepazīstināja skatītājus ar filmas saturu. Pēc filmas visi aplaudēja, prožektoru gaismas tika palaistas uz mums, visu skatieni pievērsti mums, jutos, protams, neērti... Un tad sekoja jautājumi un atbildes - zālē sēdēja režisori, producenti, aktieri - visi, kas saistīti ar filmu indrustriju, ir arī cilvēki no malas. Un beigās žūrija deva vērtējumu. Sansebastjanā mēs dabūjām Atzinību, kas principā nozīmē 2. vietu, tikai tādu tur neliek. Trešā vieta jau vairs nedabū neko. Pirmā ekrānizācija - pasaules pirmizrāde bija Toronto, tad filmu rādīja Eiropā un visbeidzot Latvijā. Mums ļoti paveicās, ka mūsu filmu izvēlējās iekļaut filmu festivālu programmā. Iekļuvām oficiālajā izlasē, turklāt filma "Modris" ir tikai otrā latviešu filma, kas šādā izlasē jebkad iekļuvusi.

Kāds ir Juris Kursietis kā režisors?

- Diezgan prasīgs. Ja ainā vajadzēja spēlēt, ka esmu aizsēdies, tad nevarēja vienkārši to notēlot. Juris lika iet ārā un kārtīgi paskriet, un tad kameras priekšā arī pa īstam elsoju. Bija arī gadījums, kad Juris pārtrauca filmēšanu, jo tā sasmējos, ka vairs nevarēju rīties - ieraudzīju Inesi Pudžu, saskatījāmies un viss... Bet

ainā bija jābūt nopietnam. Tad Juris lika iet ārā pastaigāties, nomierināties un pēc pusstundas nākt atpakaļ.

Vai jūties kā zvaigzne?

- Nē. Atbraucu atpakaļ, mazliet bija grūti aprast, jo tas viss tur bija tik cēli... Bet nākamajā dienā man jau bija jābūt darbā, tāpēc šīs sajūtas ātri aizmirsās.

Kāpēc izvēlējies strādāt par pavāru?

- Jau 7. klasē domāju, kurai profesijai ir lielākas iespējas. Svārstījos starp celtniecību un pavāra profesiju, bet tad sapratu, ka celtniecība ir ļoti atkarīga no ekonomiskās situācijas valstī, bet ēst gribēs vienmēr un visi. Tā arī izvēlējos pavāra profesiju. Esmu praksē strādājis daudzās ļoti labās vietās - Galery Park Hotel, viesnīcā Radisson Latvija, Radisson Daugava, uz mēnesi biju praksē arī Somijā Vāsas pilsētā. Esmu bijis gan šefpavāra palīgs pie karstajiem ēdieniem, gan savā brīdī traukus mazgājis. Daudzi saka, ka man padodas cept picas. Par to gan jāsaka paldies manas māsiņas draugam - viņš man izstāstīja visu par picām, iemācīja gatavot.

Vai bērnībā esi saskāries ar teātri?

- Nepavisam. Skolas laikā mēģināju dažādus pulciņus - futbola, volejbola, basketbola, bet tajos visos biju ilgākais nedēļu, divas. Vienīgais pulciņš, kurā ilgstoši darbojos, bija tautisko deju kolektīvs. Vispirms tā bija "Spārīte" pie Inītas

Brengules, tad "Velniņos" pie Ilonas Miglas. Reiz jau gandrīz biju gatavs arī to pamest - bija uznācis apnikums, rutīna. Bet tad neveiksmīgā kārtā sasitū tēvam mašīnu. Viņš man tā arī pateica - vai nu labo mašīnu pats, vai turpini iet dejojot, un mašīnu salabošu es. Tā nu, pateicoties tēvam, dejojū līdz pat šim brīdim. Pašlaik darbojos Ādažu kultūras nama deju kolektīvā "Sprigulītis".

Varbūt atvērsi picēriju arī Mazsalacā?

- Tas, diemžēl, ir naudas jautājums. Nevēlos ņemt kredītu, bet bez tā īsti neredzu Mazsalacā iespējas. Vidusskolas izvēle ārpus Mazsalacas bija gandrīz dabiska, jo Rīgā dzīvoja lielais brālis, tam visam klāt vēl tīņu gadu maksimālisms - prom no vecākiem, aiziet lielajā dzīvē... Kādreiz tikt prom no mājām, Mazsalacas, skaitījās riktīgi kruti, tagad atkal priecājos par katru dienu, ko varu pavadīt Mazsalacā. Uz Mazsalacu es tāpat vienmēr braukšu - tā ir mana pilsēta, man šeit ir ģimene. Mani fascinē, ka Mazsalacā ir pilnīgs miers. Es neteiktu, ka jutos slikti cilvēkos, bet, tā kā esmu uzaudzis laukos, tie tomēr ir tuvāki sirdij.

Ilze Mitāne

P A S Ā K U M U

29. novembris 19⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā svētki Mazsalacas novada pašdarbniekiem.

30. novembris 16⁰⁰

Ziemassvētku egles iedegšana Mazsalacas centrā.

6. decembris 14⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā Mazsalacas Mūzikas skolas audzēkņu un pedagogu koncerts. Pasākumā ieeja bez maksas.

6. decembris 14⁰⁰

Ramatas Kultūras centrā tikšanās, saruna ar psiholoģi **Dainu Reinfeldi**, lai ar pozitīvām emocijām sagaidītu Ziemassvētkus un Jauno gadu. Sarunas tēma: "Cilvēks starp savām vēlmēm, iespējām un pienākumiem uz kārtējā dzīves nogriežņa sliekšņa".

7. decembris 14⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā labdarības koncerts „Ticēt brīnumam” ieeja – ziedojumi. Saziedotā summa ik gadu tiek novirzīta Mazsalacas slimnīcas pacientu Ziemassvētku dāvanu iegādei.

12. decembris 17⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā Mazsalacas vidusskolas deju kopu koncerts „Sidrabiņā rotājos”. Pasākumā ieeja bez maksas.

13. decembris 9⁰⁰-14⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā amatnieku darinājumu **Ziemassvētku tirdziņš**. Interesentus, kuri vēlas piedalīties tirdziņā, lūdzam pieteikties līdz 11. decembrim, tālrunis 29179179.

13. decembris 13⁰⁰

Sēļu muižas parkā kopā ar rūķiņiem iedegsim gaismiņas Sēļu pagasta svētku eglē.

14. decembris 15⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā grupas „Rumbas kvartets” koncerts. Biļetes cena €5,-, senioriem €4,-. Iepriekšpārdošana no 24. novembra Kultūras centra darba laikā.

16. decembris 13⁰⁰

Ramatas Kultūras centrā Ziemassvētku pasākums vecākajai paaudzei. Ziemassvētku noskaņu ar dziesmām un teātra izrādi „Ziemassvētku mugursoma” sniegs Ramatas sākumskolas bērni. Izklaidējošajā daļā pie kafijas vai tējas priecēs radošā apvienība „Krelles”.

17. decembris 10⁰⁰

Ramatas sākumskolas zālē Ziemassvētku pasākums Ramatas pagasta pirmsskolas vecuma un Ramatas bērnudārza bērniem. Dejojot un ejot rotaļās ar rūķiem un viņu draugiem sagaidīsim Ziemassvētku vecīti.

P A T E I C Ī B A S

Mazsalacas novada senioru biedrība „Atbals” piedalījās Ziedot.lv ar pašdarinātiem adījumiem (zeķēm, cepurēm, cimdiem un šallēm), Ziemassvētku kartiņu zīmējumiem, ko pret ziedojumiem pārdos labdarības tirdziņos un ziedojumus novirzīs smagi slimu bērniņu ārstēšanas programmai „Eņģeļi pār Latviju”.

Izsakām pateicību Ingai Deņisenko par zīmējumiem, Inesei Kļaviņai, Valdai Praulai, Melītai Veidemanei par adījumiem.

Senioru biedrība „Atbals” nūjotāju grupas vārdā izsaka pateicību Zintai Liepiņai, Mazsalacas novada domei, Valmieras novada fondam un brīvprātīgajiem palīgiem par Kungu celiņu atjaunošanu un sakopšanu! Paldies par ērtas un skaistas pastaigu vietas radīšanu Mazsalacā! Senioru biedrības „Atbals” valde.

SVEICAM NOVEMBRA JUBILĀRUS!

VELTU IZAJU - 80

ELGU VAGULI - 80

JĀNI SLOTIŅU - 80

ANNU MEDNI - 85

AIJU PURIŅU - 85

RITU KAPORSKU - 91

MAZSALACAS NOVADA ZIŅAS

Izdots 2014. gada 24. novembrī
Mazsalacas novada pašvaldības izdevums, iznāk reizi mēnesī.
Bezmaksas. Tirāža – 2000 eksemplāru.
Izdevējs: Mazsalacas novada pašvaldība.
Pērnavas iela 4, Mazsalaca, LV-4215
www.mazsalaca.lv

Facebook: Mazsalacas novads

Twitter: @Mazsalaca_LV

Flickr: mazsalacasnovads

Izdevumu sagatavo Ilze Mitāne

ilze.mitane@mazsalacasnovads.lv tel. 22144936

Iespiests tipogrāfijā „Latgales druka” Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Par faktu un skaitļu pareizību atbild rakstu autori, pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

K A L E N D Ā R S

20. decembris 16⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā novada senioru balle „Mirkliis Ziemassvētku noskaņai”. Vakara viesi grupa „Maskačkas spēlmaņi”. Lūdzam pieteikt dalību pasākumā un ieejas biļetes iegādāties līdz 17. decembrim Mazsalacas Kultūras centrā, novada domē vai sociālajā centrā, kā arī Ramatas, Sēļu pagasta pārvaldēs. Biļetes cena €3,- (biļetes cenā iekļauts cienasts), un tās varēs iegādāties no 1. decembra. Transports jāpiesaka un tiks nodrošināts.

21. decembris 12⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā muzikāls uzvedums ar dziesmām un rotaļām „Ziemassvētki klāt”. Pirmsskolas vecuma bērnu eglīte, Ziemassvētku veciņa lomā iejutīsies Imants Paura. Pasākumā ieeja bez maksas.

21. decembris 16⁰⁰

Saieta laukumā bluķa vilkšana – simboliska jaunuma iznīcināšana. Vilksim bluķi, tērpsimies maskās un pēc tam Saieta laukumā sadedzināsim to kopā ar folkloras kopu „Putni” no Lēdurgas, vadītāja Ilze Kļaviņa.

21. decembris 19⁰⁰

Ramatas Kultūras centrā visi mīļi aicināti uz ceturtais adventes sveces iedegšanu un Ziemassvētku brīnuma gaidīšanu kopā ar Mazsalacas novada Kultūras centra **jaukto kori „Salaca”, vokālo ansambli „Era” un Mazsalacas mūzikas skolas meiteņu ansambli**. Diriģenti – Dita un Valdis Tomsoni, koncertmeistare Ruta Vintule. Pasākumā ieeja bez maksas.

23. decembris 14⁰⁰

Sēļu muižas lielajā zālē Ziemassvētku sarīkojums pagasta senioriem "Kā zvaigznes tumšzilās debesīs manas cerības ticībā dzimst..." Piedalās mūziķi - Egīls Lismanis, Aiva Tauriņa - Šariņa un Sendija Anna Grāpēna. Ieeja bezmaksas.

25. decembris 16⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā vokālā ansambļa „ĒRA” (vadītāja Dita Tomsonē), un jauktā kora „Salaca” (diriģenti Dita Tomsonē un Valdis Tomsons) koncerts. Pasākumā ieeja bez maksas.

26. decembris 17⁰⁰-20⁰⁰

Skaņākalna dabas parkā brīvdabas pasākums „Sveču mežs”.

27. decembris 19⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā novada gada balle. Nominācijas „Gada cilvēks Mazsalacas novadā 2014” pasniegšana, koncerts. Balle, biļetes cena €7,- (iekļauts cienasts). Spēlēs grupa „Galaktika”.

31. decembris 22⁰⁰-03⁰⁰

Mazsalacas Kultūras centrā Vecgada – Jaungada balle ar grupu „Trešā brigāde” no Limbažiem. Biļetes cena €2,50. Jaungada sagaidīšana pilsētas centrā, uguņošana.

31. decembris 24⁰⁰

Pie Sēļu muižas Jaunā gada sagaidīšana - svētku sveiciens 2015. gadā. Pēc pusnakts Sēļu muižas lielajā zālē jaungada balle kopā ar grupu „Valmiermuižas muzikanti”. Biļetes cena €1,50.

NO 1. DECEMBRA LĪDZ 16. DECEMBRIM

RAMATAS PAGASTA PĀRVALDES ZĀLĒ BŪS APSKATĀMA TLMS STUDIJA „MAZSALACA” DALĪBNIKU ROKDARBU IZSTĀDE.

INFORMĀCIJAS PAPILDINĀJUMS

10. oktobra Skolotāju dienas svinīgajā pasākumā tika sveikti arī pedagogi un darbinieki no Ramatas sākumskolas un Mazsalacas pirmsskolas izglītības iestādes:

Sveicienu darba jubilejā un pateicību par ilggadēju, profesionālu un radošu pedagoģisko darbību un nozīmīgu ieguldījumu novada bērnu un jauniešu izglītošanā saņēma:

Ramatas sākumskolā Solvita Serma - 25 darba gadi, Mārīte Ķūrēna 35 darba gadi.

Sveicienu 5 gadu darba jubilejā un pateicību par priekšzīmīgu darba pienākumu veikšanu saņēma tehniskā darbiniece Natālija Abelīte.

Mazsalacas pirmsskolas izglītības iestādē Skaidrīte Beriņa 45 darba gadi, Iveta Paukšēna 35 darba gadi, Dace Circene 35 darba gadi.

Arodbiedrības „LIZDA” pateicības saņēma:

Ilga Taube, Skaidrīte Beriņa, Valda Pēkšēna.

IZM (Izglītības un zinātnes ministrijas) atzinības raksti tika pasniegti Skaidrītei Beriņai un Valdai Pēkšēnai.

“Mazsalacas novada ziņās” iespējams ievietot privātos sludinājumus. Cena par rakstu zīmi €0.02 bez PVN.

Minimālā maksa par sludinājumu - €3.00 bez PVN. Par sludinājuma ievietošanu interesēties pa tel. 22144936 vai Mazsalacas novada domē.